

SORTAVALAN LAULU- JA SOITTOJUHLAT

26—28. 6. 1926.

*

Karjalaisten kuorojen ja soittokuntien järjestämä

TERVETULIAISJUHLA

Vakkosalmen kentällä 25. 6. 1926 klo 8 i.

*

OHJELMA:

ALKAJAISLAULU — Sortavalan Sekakuoro
ALKAJAISSANAT — lehtori Eliel Vartiainen
ATENALAISTEN LAULU
UUSMAALAISTEN TERVEHDYS
HÄMÄLÄISTEN LAULU
HÄMÄLÄISTEN TERVEHDYS

Väliaika — Kahvitarjoilua

VAASAN MARSSI
POHJALAISTEN TERVEHDYS
SAVOLAISTEN LAULU
SAVOLAISTEN TERVEHDYS
KARJALAISTEN LAULU
KARJALAISTEN TERVEHDYS

MAAMME

*

(Maamme, eri maakuntalaulut ja Atenalaisten laulu
ovat yhteislauluja.)

ATENALAISTEN LAULU.

Jean Sibelius.

Kaunis on kuolla kun joukkosi eessä urhona kaadut,
taistellen puolesta maas, puolesta heimosikin.
Hehkuvin mielin puoltaan nouse syntymämaatas,
riemuitten lastesi vuoks uhriksi henkesi suo!
Eespäin voittohon siis, te sankarit vahvat ja nuoret!
Väistymys mielistä pois! Pelvosta tunnetta ei!

Joukon maine mustuvi aina, kun vimmassa taiston
nuorien eessä sä vaan vanhuksen kuolevan näät.
Nuorukaiselle kuolla kuuluu, kun hällä vielä
kutriassa tuoksuavat, nuorteat kukkaset on.
Naisista kaunis, miehistä rohkea aina hän olkoon;
taistossa kaatuen hän kaunis on kuolossa myös!

V. Rydberg — Eino Leino

HÄMÄLÄISTEN LAULU.

On mulle Suomi suloisin,
vaan Häme siitä kallihin.
Sen tuskin tiedän vertaista,
niin kaunista, niin herttaista,
kuin kulta Hämeenmaa!

Lempeitä laaksoin lehtoja
ja lintuin laulupuistoja
ja marjaisia kankaitaan
en unhoittaa voi milloinkaan.
Oi Hämeen kallis maa!

Oi Hämeen pellot viljavat
ja kasket kullan loistavat
ja tuhannet sen tuomistot,
sen niityt, norot, varjostot!
Ei maata vertaistään!

Jos miestä missä tarvitaan
maan eestä vaikka kaatumaan,
niin uljaita on urhoja,
on järkeä, on kuntoa,
kun toimeen tartutaan.

J. H. Erkkö.

VAASAN MARSSI.

K. Collan.

Miss' aukee laaja Pohjanmaa,
veet merten, virtain vaahtoa,
me siellä maassa hallojen
kasvoimme, niinkuin kuuset sen.

Ei niitä sää
voi säilyttää,
ei kuihtumaan
saa talvetkaan,
ei puute, kurjuus korpimaan.

Kuin aallot järvein tuhanten
käy rannoillamme yhtehen,
niin liittohon myös meidät saa
sun nimes, kallis synnyinmaa.
Jos vainomies
sun sulkee ties,
niin kuolemaan
me taistellaan
kuin Vaasan urhot ainiaan!

Et turvatta sa Suomi, jää,
on vankka pohjas ranta tää.
Ja muuris meidän olla suo,
jot' eivät myrskyt maahan luo.
Pois unteluus
ja hervakkuus!
Niin onnehen
maan pohjoisen
vie kunto, työ sen poikien.

Z. Topelius — Alpo Noponen.

SAVOLAISTEN LAULU.

K. Collan.

Mun muistuu mieleheni nyt
suloinen Savonmaa.
Sen kansa kaikki kärsinyt
ja onnehensa tyytynyt,
tää armas, kallis maa!

Jos kielin voisi kertoa
näkönsä vanhat puut
ja meidän vaarat virkkoa
ja meidän laaksot lausua,
sanella salmensuut,

niin niistäpä useampi
hyv' ois todistamaan:
Tässä Savon joukko tappeli
ja joka kynsi kylmeni
edestä Suomenmaan!

Siis maat' en muuta tietää voi
Savoa kalliimpaa
ja mulle ei mikään niin soi
kaikesta, minkä Luoja loi,
kuin „armas Savonmaa!“

A. Oksanen.

KARJALAISTEN LAULU.

P. J. Hannikainen.

Suloisessa Suomessamme
oisko maata armaampaa,
kuin on kaunis Karjalamme,
laulun laaja kotimaa!
Lauluna sen kosket kuohuu,
järven aallot loiskuaa,
säveleit'ä salot huokuu,
ikihongat humajaa.

Ei oo meillä rikkautta
eikä maamme viljavaa,
vaan on laulun runsautta
kylvämättä kasvavaa.
Sit' ei pane idän halla
eikä pohjan pakkaset,
se ei sorru sortamalla,
sitä ei lyö rakehet.

Könsä vaino Suomeamme
kovin kourin koettelee,
silloin kurja Karjalamme
Suomen surut soittelee.
Ja kun onnen päivän koitto
Suomelle taas sarastaa,
silloin riemun suuri soitto
Karjalasta kajahtaa!

P. J. Hannikainen.

MAAMME.

F. Pacius.

Oi maamme, Suomi, synnyinmaa!
Soi sana kultainen!
Ei laaksoa, ei kukkulaa,
ei vettä, rantaa rakkaampaa
kuin kotimaa tää pohjoinen,
maa kallis isien!

Sun kukoistukses kuorestaan
kerrankin puhkeaa.
Viel' lempemme saa nousemaan
sun toivos, riemus loistossaan,
ja kerran laulus, synnyinmaa,
korkeimman kaiun saa!

J. L. Runeberg — P. Cajander.